

Drogi Rodzicu!

Pamiętaj, że nasze współdziałanie jest niezbędnym. Razem możemy znacznie więcej niż w pojedynkę. Dlatego warto, abyś podjął współpracę ze szkołą, będziemy mogli wówczas wspólnie zaplanować i realizować działania mające na celu dobro dziecka i jego wszechstronny rozwój. Podejmując współpracę powinieneś pamiętać:¹

1. Nie daj sobie odebrać przywileju bycia ekspertem od znajomości swojego dziecka i odpowiedzialności za jego wychowanie!

Szkoła w procesie wychowawczym spełnia wobec rodziców jedynie rolę pomocniczą.

2. Tak jak w domu, tak w szkole wiele zależy od Ciebie!

Zapoznaj się z systemem nagradzania i karania w szkole Twojego dziecka.

Dowiedz się, jaki jest regulamin oceniania zachowania uczniów. Masz prawo zgłaszać – według ustalonej w szkole procedury – wątpliwości, uwagi i poprawki do tych dokumentów.

3. Masz prawo do pełnej informacji o zachowaniu swojego dziecka w szkole. Zadbaj o regularne, indywidualne spotkania z wychowawcą swojego dziecka, poznaj uczących go nauczycieli, postaraj się poznać ich wymagania i regularnie bywaj na wywiadówkach. Wzajemne poznanie się szkolnych i domowych wychowawców dziecka przyczynia się do zmniejszenia lęku we wzajemnych kontaktach, redukuje ewentualne wzajemne uprzedzenia, koryguje negatywne opinie i zachęca do wzajemnego szacunku.

4. Postaraj się poznać osoby, które prowadzą z Twoim dzieckiem zajęcia dodatkowe – treningi sportowe, koła zainteresowań, zajęcia artystyczne. Mogą one być autorytetami dla Twojego dziecka, a ich sposób nagradzania i karania może mieć na dziecko ogromny wpływ.

5. Postaraj się poznać kolegów, koleżanki i przyjaciół Twojego dziecka.

Rozmawiaj z nimi o ich szkolnym życiu, o tym, kogo lubią, a kogo nie, o ich upodobaniach, sympatiach, sposobach spędzania wolnego czasu, ulubionych zabawach, sportach itp. Czy bliscy koledzy Twojego dziecka to osoby z jego klasy, podwórka, klubu sportowego? Co ich łączy, a czym się różnią? Wśród rówieśników też często istnieje niepisany system kar i nagród. Warto dowiedzieć się, co grozi Twojemu dziecku za sprzeciwianie się postanowieniom grupy, za co jest lubiane. Czy, aby być zaakceptowanym, musi się na przykład jakoś nietypowo dla siebie zachowywać, ubierać lub odzywać?

6. Masz prawo wymagać, aby Twoje dziecko było traktowane z szacunkiem, nawet wtedy, kiedy jego zachowanie jest naganne. Nikt nie ma prawa go wyzywać, szydzić z niego i stosować wobec niego kar fizycznych. Istotą mądrego wychowania jest niezgoda na złe zachowanie dziecka, ale jednocześnie zachowanie szacunku dla jego osoby.

7. Twoje dziecko ukarane w szkole potrzebuje wsparcia i zrozumienia.

Rozmowa, która pomoże mu odreagować trudne uczucia (złość, wstyd, upokorzenie, rozpacz najlepiej zostawić w objęciach mamy lub taty), przedstawić wydarzenia oraz zaplanować najbliższą przyszłość (np. naprawić, posprzątać, przeprosić, sprostować itp.) jest wtedy najważniejsza. Rodzicu, zanim podejmiesz decyzję o dołożeniu do szkolnej kary jeszcze kary domowej – porozmawiaj w ten sposób ze swoim dzieckiem.

---

¹ Babicka A., Nagrody i kary, czyli kilka słów o tym jak mądrze motywować. Warszawa 2010.

Kumulowane kary mogą prowadzić do buntu, a nie do analizy sytuacji i podjęcia decyzji o poprawie zachowania. Nagrody przeciwnie – lubią kumulacje!

8. Za szkolne sukcesy i osiągnięcia warto nagradzać również w domu.

Uczynić z nich okazję do rodzinnego świętowania, gratulować dziecku, opowiadać o jego osiągnięciach znajomym i przyjaciołom, przytulać, okazywać dumę i radość na wiele różnych sposobów.